

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. דורון (דורי) בן גבריאל אייזק
2. רוסלן בן אנטולי דיומין

הנאשמים

נוכחים:

בא כוח המאשימה: עו"ד יעל הראל

בא כוח הנאשמים: עו"ד צבי לידסקי

הכרעת דין

פרטי האישום מבוא ורקע כללי

1

2

3

בפני שני נאשמים, להם מייחסת התביעה את ביצוע העבירות הבאות:

4

5

1. קשירת קשר לביצוע פשע (תקיפה הגורמת חבלה של ממש) - עבירה לפי סעיף

6

499(1) + סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז 1977-.

7

2. פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 334 וסעיף 335(1) + (2) לחוק

8

העונשין התשל"ז 1977-.

9

10

11

לנאשם מס' 1 בלבד (ובנוסף)

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1

2 1. איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977-.

3 2. הטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק הבזק, התשמ"ב

4 1982-.

5

6 תחילתם של המעשים שביצועם מיוחס לנאשמים וזירת תחילת האירועים, היא

7 החלל הוירטואלי, קרי רשת האינטרנט. עולם בדוי ומציאותי כאחד, בו בין היתר

8 נערכים מפגשים שונים בין אנשים המשתמשים בשמות כיסוי להסוואת זהותם

9 האמיתית לצרכים ומטרות השמורים עם המשווחים. וכך אירע שבמציאות זו

10 ובחלל זה, הזדמנו הנאשם מס' 1 והמתלונן לחדרי שיחות של אתר "וואללה",

11 שהמתלונן משתמש בכינוי "פוסט עארס" והנאשם מס' 1 בכינוי "קוקאין".

12

13 המתלונן, מר אהוד נגיד, גבר צעיר ונשוי, גרפיקאי במקצועו העובד מביתו ומסתייע

14 רבות וכמעט לחלוטין, במחשב וברשת האינטרנט לפרנסתו ועיסוקיו, וכתוצאה

15 מאלה ו/או בעקבותיהם גלש שעות רבות ב"רשת" ורכש מהימנות וידע לא מבוטלים

16 בתחום.

17

18 הנאשם מס' 1, צעיר אף הוא, רכש בשעתו ידע נסיון ומהימנות בקורסי הכשרה

19 בחברת I.B.M. והוכשר בין היתר כ"תומך" ו"מסייע" לגולשים ברשת.

20 בתקופה הרלבנטית לאירועי תיק זה עבד כתקליטן במועדון חשפנות, שהיה

21 בבעלותו/ניהולו של אחיו של הנאשם מס' 2 ושם הכירו.

22 לימים ומטעמים שלא הבהרו לי עד תומם, טעמים שמצאתי שאין להם כל חשיבות

23 וכל משקל לענייננו, התגלע סיכסוך וירטואלי בין המתלונן לנאשם. סיכסוך

24 שתחילתו בחילופי קללות וחרפות וירטואליים, המשכו כנטען על ידי המתלונן,

25 בגרימת תקלות יזומות על ידי הנאשם במחשבו של המתלונן, שיחות טלפון, למצער,

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 כעוסות, בין השניים וסופו, אליבא דהתביעה, איומים, הטרדות, קשירת קשר
2 לביצוע פשע, ת קיפה ופציעת המתלונן בחפץ חד, בנסיבות מחמירות.

3

4

תגובת הנאשמים לכתב האישום

5

6 הנאשמים כפרו במיוחס להם ומתגובתם בכתב לאישום שהוגשה לבית המשפט ב
7 21.10.99 - עולה כי:

8

9 1. המתלונן הוא העבריין ו"הרוח הפעילה" שהשתמש תחילה בלשון בוטה ואף
10 הפריח איומים, התעמר וירטואלית בנאשם ובמחשבו והילך עליו אימים
11 בשיחות טלפן קשות.

12

13 2. תלונתו במשטרה שיקרית, וכל מה שנאשם 1 רצה בשיחה הטלפונית היזומה
14 על ידו עם המתלונן זה רק לשוחח עימו שיחה תרבותית להרגיעו בפרט
15 ולהרגיע את הרוחות בכלל.

16

17 עוד הוסיף נאשם 1 כי חשש מהמתלונן לאחר ששמע וקיבל את מסריו הקשים. לכן
18 פנה לנאשם 2 ולעד התביעה תומר חיטמן, שיגנו עליו, פיזית, מפני תיגרת ידו
19 הצפויה ואיומיו של המתלונן.

20

21 נאשם 2 מודה שהיה במקום בזמן קרות האירוע, אך כופר בתקיפת המתלונן בכלל
22 לרבות דקירתו.

23

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 מן המשתמע עד כה, ומטבע הדברים עולה שהכרעת הדין בתיק זה טעונה בעיקר
2 הכרעה באשר לקרותם או אי קרותם של אירועים, שבאשר להתרחשותם ואופן
3 התרחשותם חלוקים הצדדים.

4

5 אשר להיבטים המשפטיים המתחייבים (יסודות העבירות וייחודם בנסיבות אלה
6 ולסוגיות אחרות אם וכאשר יתבקש דיון בהן), אדון במשולב בפרק המרכזי, בליבת
7 הכרעת הדין, בפרק הדן בקביעת מימצאים ומהימנויות.

8 **עובדות מוסכמות שאינן שנויות במחלוקת ושייקבעו כמימצא הן כדלקמן:**

9

10 1. לנאשם 1 ולמתלונן, כל אחד מהם, יש ידע, מהימנות וניסיון בפעולה ברשת
11 האינטרנט.

12

13 2. בין המתלונן לנאשם 1 פרץ סיכסוך וירטואלי ברשת כפי שתואר קודם.

14

15 3. השניים הזדהו ב"רשת", כל אחד בשם כיסוי כפי שהוזכר קודם.

16

17 4. ב-20.12.1998 שוחחו הנאשם והמתלונן זה עם זה בטלפון, כשיוזם השיחה -
18 המתלונן. המתלונן איתר את הנאשם, איכן את כתובתו וחשף את פרטי זהותו
19 האמיתית ומספר הטלפון, אגב עשיית שימוש מושכל בידע ובניסיון שצבר
20 בשעות הגלישה הרבות ב"רשת" מחד גיסא, ואגב הסתייעות, כנגד תמורה
21 כספית, בעזרתם של "גולשים" נוספים אליהם פנה ב"רשת".

22

23 5. באותו מועד ו/או זמן קצר לאחר מכן החזיר נאשם 1 שיחה טלפונית למתלונן.

24

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

6. לאחר השיחה השנייה (השיחה אותה יזם/השיב נאשם 1 למתלונן), פנה
1 המתלונן למשטרה והתלונן נגד הנאשם 1, על עבירות מחשב שביצע הנאשם
2 נגדו, קרי, על כך שגרם בכוונה תחילה לשיבושים מרחוק במחשבו. שיבושים
3 ותקלות שהפכו לקורבן.
4

7. עובר לאחר הגשת התלונה, נוהלו בין המתלונן לנאשם 1 עוד מספר שיחות
6 טלפון, כשבחלק מהן נטלו חלק אחרים מטעמו, ו/או בשמו ובידיעתו של
7 הנאשם 1.
8

9 אין חולק על כך שתוכן השיחות ההדדיות הללו היה רצוף קללות, חרפות
10 וגידופים הדדיים.
11

8. ב-21.12.98 פקדו נאשם 1 ואחרים את ביתו של המתלונן ברחוב בלפור 1 בתל
12 אביב, בית ברחוב הניצב אלנבי בתל אביב וסמוך אליו, כשעד התביעה,
13 מר מאיר רחמים, שנלווה לנאשם 1 עם האחרים, נשא עמו לזירת האירוע אלת
14 עץ.
15

16 בין שאר הנלווים לנאשם 1 לאותו אירוע היו עד התביעה תומר חיטמן, נאשם
17 2, שני בחורים ממוצא ערבי ועוד בחור ממוצא רוסי (להלן: "החבורה").
18

9. כל החבורה הגיעה בנפרד ברכבים למעלה רחוב בלפור, התקבצה שם, ומשם
19 ירדו רגלית לכיוון ביתו של המתלונן, כדי לפגוש בו, קרי, כולם נקראו, נקבצו
20 ובאו לצורך אחד ומטרה אחת - פגישה במתלונן.
21 יודגש שאין הסכמה מה תוכן היה להיות בפגישה. כל שנהיר וברור הגיונית,
22 הוא, שהחבורה כולה והנאשם בקהלם, ידעו שלא לקראת פגישה נינוחה
23 פניהם מועדות.
24

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

10. איש מבני החבורה, לרבות נאשמים 1 ו-2, לא פגשו מעולם את המתלונן פנים
אל פנים קודם לכן, לא הכירו את מראה פניו, ולא ידעו מה תואר לו.
3
11. בהגיעם סמוך לביתו של המתלונן, התפצלה החבורה למספר ראשים ברחוב,
כאשר נאשם 1 בלוויית מס' אחרים, עלו לדירת המתלונן, שלא שהה אותה עת
בביתו. בבית כל אותה עת היתה עדת תביעה 3 - אשת הנאשם, גב' אביגיל
נגיד.
8
12. שם ליד דלת דירת המתלונן, בארון המפסקים, ניתק מאן דהוא מהמתלווים
לנאשם לדלת, ו/או הנאשם 1 עצמו, את זרם החשמל לדירה. כל זאת כדי
לגרום בתחבולה למתלונן לצאת מדירתו לחדר המדרגות. משחפצם לא צלח,
ירדו הנאשם 1 ומלווי הרחובה וחברו לאחרים שהמתינו ברחוב.
13. אשת המתלונן, עדת תביעה 3, יצאה למרפסת לאחר מכן, והשיבה לקריאותיה
של החבורה, כי המתלונן איננו בבית.
15
14. זמן קצר ביותר לאחר מכן בעוד הנאשמים ומלווייהם ברחוב ובסביבה קרובה,
שב המתלונן לביתו מהמשטרה כשהוא מלווה על ידי חברו עד תביעה בני קנזי,
כשהמתלונן נושא על גופו/בכליו (בכיס או בפאוץ'), פטיש אותו רכש להגנה
עצמית.
20
15. כשהגיעו המתלונן ומלווי סמוך ביותר לביתו של המתלונן, זיהו המתלונן
ונאשם 1 זה את זה (אפשר שאינטואיטיבית). המתלונן פרץ בצעקות דורון!
דורון! (שמו האמיתי של נאשם 1), והחל לדלוק אחריו, אחרי נאשם 1, כשהוא
אוחז בידו/מנפנף בפטיש הנזכר, כשנאשם 1 נמלט מפניו ומפני פטישו ונס

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

- 1 לכיוון רחוב אלנבי, כשהמתלונן כזכור, רודף אחריו. שאר בני החבורה נפוצו
- 2 לכל עבר.
- 3
- 4 16. משנוכח המתלונן כי לא יוכל להדביק את נאשם 1 במנוסתו, סב המתלונן
- 5 לאחר והחל לשוב במעלה הרחוב לביתו. אז, ברחוב בלפור סמוך לביתו,
- 6 הבחין על המדרכה עליה פסע, מולו ובניגוד לכיוון הליכתו, במספר צעירים
- 7 ובנאשם 2, שהלכו לקראתו ו/או המתינו לו.
- 8
- 9 17. בני החבורה הממתינה ונאשם 2 בקהלם, הקיפו את המתלונן ובינם לבין
- 10 המתלונן פרצו חילופי מהלומות שבתחילתם צפתה אשת המתלונן מהמרפסת.
- 11 חילופי מהלומות בהם חבטו בעיקר בני החבורה במתלונן, מהלומות שבסופן
- 12 ספג "חבטה עזה" בשיפולי בטנו, חבטה שמייד לאחריה, בפתאומיות וכאיש
- 13 אחד, עזבוהו תוקפיו לפתע והסתלקו מהמקום כשהם מותירים את המתלונן
- 14 במקום.
- 15 בדיעבד ולאחר מעשה הובהר למתלונן ש"המכה העזה" היתה דקירה במכשיר
- 16 חד בשיפולי בטנו, דקירה שכתוצאה ממנה נפצע קשות, הובהל לבית החולים,
- 17 נותח בדחיפות, ואושפז לתקופה לא מבוטלת.
- 18
- 19 עד כאן עובדות מוסכמות שנקבעו כמימצא.
- 20
- 21

עובדות וסוגיות עובדתיות אחרות הטעונות ליבון והוכחה

- 22
- 23
- 24 1. האם בשיחת הטלפון, ו/או במסרי האינטרנט העביר נאשם 1 למתלונן מסרים
- 25 מאיימים - מטרידים?

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 והאם עשיית שימוש במחשב, או ליתר דיוק, העברת מסרים אלקטרונית,
2 באמצעות רשת האינטרנט הנשענת מבחינת החומרה (תשתית קווי התקשורת
3 ממסרים ומרכזות) על תשתית ה"בזק" הופכת:

4

5 א. שליחת מסרים מטרידים או מאיימים בדרך זו, לעבירה לפי סעיף 30
6 לחוק הבזק, התשמ"ב1982-, קרי, האם מסר מאיים או מטריד המועבר
7 בצורה כזאת, "מסר בזק" כמובנו בסעיף ההגדרות לחוק הבזק
8 ייחשב?

9

10 ב. והאם מחשב שנעשה בו שימוש לצורך העברת/קבלת מסרים באינטרנט
11 הנתמך כמצויין לעיל על תשתית בזק ל"ציוד קצה" כמובנו בסעיף
12 ההגדרות הנזכר - ייחשב?

13

14 לענייננו, ייקבע כאן ועכשיו, שמוצא אני כי מחשב, שנעשה בו שימוש
15 לתקשורת באינטרנט (קרי, לקבלה ומשלוח מסרים אלקטרוניים), כאשר
16 העברת מסרים אלה נעשית בחלקה לפחות (מהמחשב המשגר ועד לשרת
17 ומהשרת למחשב המקבל) נעשית באמצעות התחברות/הסתייעות ולו חלקית
18 בלבד, על תשתית ה"בזק" ייחשב ל"ציוד קצה" במובן זה ולצורך הוכחת
19 יסודות העבירה הנקובה בסעיף 30 לחוק הבזק. שכן, במצב דברים עובדתי זה,
20 ל"ציוד קצה" למתקן בזק ייחשב.

21 מוצא אני שכך יש וכך ראוי לקבוע, שכן יש לנקוט כאן ולצורך זה בפרשנות
22 תכליתית, קרי, פרשנות המתחקה אחר תכלית החוק ומציאת/חשיפת הנורמה
23 החברתית הטעונה הגנה המונחת בבסיס הוראת סעיף 30 לחוק הבזק,
24 התשמ"ב1982-, שהינה שמירה על ביטחונם ושלוות נפשם של המשתמשים
25 בשירותי הבזק מפני אלה המבקשים בחסות האנונימיות היחסית שאמצעים

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

- 1 אלה מאפשרים, ו/או בדרך תקשורת זו, להלך אימים על זולתם ולהטריד את
- 2 מנוחתם. ולית מאן דפליג, שכל אדם זכאי לשקט, מרגוע ושלוות הנפש בכלל
- 3 ובין כתלי ביתו בפרט, מפני מטרידים ועוכרי שלוה למיניהם, גם באמצעות
- 4 ציוד ה"בזק".
- 5
- 6 2. לאיזה צורך ולאיזה מטרה נקבצו בני ה"חבורה" שפקדה את המתלונן בביתו ו
- 7 בסופו של דבר תקפה אותו וחבלה בו קשות?
- 8
- 9 3. מי מהתוקפים ברחוב דקר את המתלונן?
- 10
- 11
- 12
- 13

קביעת מימצאים ומהימנויות

- 14 העידו המתלונן, אביו, אשתו, שוטרים ומספר עדי תביעה נוספים. עוד הוגשו
- 15 מוצגים ונשמעה גירסת ההגנה על עדיה בגירסאות תשוויה בין לבין עצמן, ובין
- 16 לבין גירסאות עדי ההגנה אגב התייחסות למוצגים שהוגשו על ידי הצדדים. מטעמי
- 17 נוחות אתייחס לכל עד ולכל אישום על פי סדר הופעתם בפרוטוקול. לעיתים,
- 18 לכשיתבקש, אחרוג מעט מסדר זה.
- 19 **עד תביעה 1, המתלונן, אהוד נגיד**
- 20
- 21 המתלונן, העיד בפני ברהיטות, בדייקנות, אגב הקפדה והימנעות מהפרזות, כפי
- 22 שיפורט מייד ובהמשך.
- 23 מעט בבחינת המאוחר המקדים את המוקדם, ייאמר כי באשר לליקויי הזכרון ו/או
- 24 הדיוקים, עליהם הוצבע במפורש או במשתמע ובמרומז, מצאתים אנושיים,

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 אמיתיים ותואמים לנסיבות ולא ככאלה המצביעים על הבלעת האמת בכחש
2 ותרמית.

3

4 עיקרי גירסת המתלונן הם כדלקמן:

5

6 1. המתלונן עובד כגרפיקאי ומסתייע רבות במחשב והמחשב הוא "כלי עבודתו
7 וכל עולמו" (ראה עמ' 5 שורה 9).

8

9 2. כי נהג לגלוש רבות ב"רשת" ונטל חלק בשיחות בחדרי שיחות שונים תחת
10 הכינוי "פוסט עארס".

11

12 3. עובר לקרות האירועים הבחין בתקלות וליקויים חריגים במחשבו, שגרמו
13 בסופו של דבר להשבתתו.

14

15 4. בבירור שערך מצא, כי שורש התקלות והשיבושים הם פרי של התערבות
16 חיצונית זרה, במחשבו ושיבוש בתוכנות שנעשו על ידי נאשם 1.

17

18 יוער כאן ועכשיו, שמצאתי, שאין זה מענייננו ואף שולית היא לעניין העבירות
19 שביצוען מיוחס לנאשמים, קביעת מימצאים ועובדות באשר למקור התקלות
20 וזהות מבצען/גורמן.

20

21 5. המתלונן העיד כיצד פעל ומה עשה לאיתורו ואיכונו של נאשם 1. עוד מעיד
22 אודות השיחה אותה יזם עם הנאשם 1 והשיחות הנגדיות, ופרש יריעה רחבה
23 אודות מצבו הנפשי והלך נפשו המוטרד/מאויים מהנאשם 1 ודבריו. מצאתי
24 בדבריו של המתלונן לעניין זה, אמינות, שכן לא הסתיר שהוא זה שיזם את

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

- 1 השיחה עם הנאשם. כמו כן לא הסתיר שהשיחה היתה קשה ולא הסתיר
- 2 שערך הכנות לעימות אלים ורכש לצורך זה פטיש!!!
- 3
- 4 6. קודם לאיתורו ואיכונו של הנאשם כנזכר קודם, החליפו הנאשם והמתלונן
- 5 "מהלומות וירטואליות" חרפות וגידופים, כשנאשם 1 אליבא דהמתלונן, גורם
- 6 ל"העפתו" מה"רשת" כל פעם שהוא נכנס (לניתוקו של המתלונן באופן חד
- 7 צדדי ולא יזום על ידיו מרשת האינטרנט).
- 8 הנאשם כפר בכך וכל שנותר לי כאן הוא להצטער על כך שהזרוע החוקרת לא
- 9 עשתה ו/או לא השכילה או הצליחה להמציא לתביעה, מצידה. ועל כך
- 10 שהנאשם 1 לא הנציח מצידו את רשימת הניתוקים וה"העפות" של המתלונן
- 11 מהרשת (מועדים, שעות ותדירות). ו/או לא עשתה או לא הצליחה ו/או יכלה
- 12 למצות ממקורות מידע גלויים כמו מספקי השירות של השניים לרבות מאתר
- 13 וואללה ומחומרת המחשבים שברשות המתלונן והנאשם, את המידע הצריך
- 14 לענייננו, שבעזרתו ניתן היה אולי להשביח ו/או ל איין אמינות של גירסאות
- 15 הצדדים - וחבל.
- 16
- 17 7. כשהובהרה למתלונן זהותו של נאשם 1 התלונן נגדו במשטרה.
- 18 הסניגור טען ששתי תלונותיו של המתלונן במשטרה כוזבות ושקריות. עיינתי
- 19 בפרוטוקול בעדויות ובסיכומי הסניגור ולא מצאתי לנכון להיזקק לקביעה זו
- 20 ולאמצה, שכן בסגירת התלונות במשטרה בגין העדר מציאת ראיות מספיקות,
- 21 אין די כדי להצביע על כך שהמתלונן בהכרח דובר שקר וטופל אשמות שווא.
- 22 יש בכך, לצערנו ושלא בטובת איש בכלל, ושל הזרוע החוקרת בפרט, להצביע
- 23 על קוצר ידה ועל מגבלותיה האנושיות בליקוט על פי דין של ראיות, ודי לי
- 24 בכך.

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

- 1 והוא הדין גם בדבריו של תומר חיטמן בדבר דרישתו של המתלונן לפיצוי
2 מהנאשם 1. דרישה לגיטימית על פניה, שאין בהצגתה כדי להצביע בהכרח
3 שמדובר בסחטן ורמאי.
- 4 זאת ועוד, יצויין, כי מצאתי כי אם המתלונן היה חפץ להתמס / ו/או לחילופין
5 היה כנטען, איש מזימות רב נכלים, לא היה בכוונה תחילה ובנפש חפצה
6 "משים עצמו רשע" ומפרט ומציג לאורך עדותו גם מעשים המציגים אותו
7 באור לא מחמיא, כמו רכישת הפטיש, השפה הלא נקיה בה נקט, המרדף
8 היזום על ידו אחר הנאשם וכיוצא באלה. אף על פי כן מצאתי כי חרף
9 התנהגותו והתנהלותו האגרסיבית/אסרטיבית כלשהי של המתלונן בפרשה זו
10 עם נאשם 1, אין בכך די כדי לאיין ולקעקע את אמינותו ולגרום לי להעדיף את
11 גירסת ההגנה על פניה.
- 12
- 13 8. עוד ציין העד, שבשיחת הטלפון הסמוכה לקרות האירוע, הבטיח לו הנאשם 1
14 שהוא וחבריו יפרעו מ"אחותו" של המתלונן, ואף אשתו של המתלונן העידה
15 כי השיחה היתה בטונים לא נעימים, בצעקות, וזה כשהמתלונן מוטרד לאחר
16 ששמעה חלק ממנה (עמ' 65 שורה 7 ואילך לפרוטוקול). לעניין זה לא מצאתי
17 כל סיבה שלא לקבל את עדות אשת המתלונן, אף שבעדות קרוב משפחה
18 עסקינן.
- 19
- 20 כאן, לענייננו, בהסתמך ובמאובחן על ע.פ. 611/80 **מטוסיאן נ. מ"י**, פד"י לה(4) 85,
21 מצאתי שעדת תביעה מס' 3, אשת הנאשם, לא התבטאה עימו בסגנון אחד, אלא
22 תיארה ובדיוק רב, את הזווית העובדתית של הדברים מנקודת מבטה (שבר שיחת
23 טלפון, הקטטה ברחוב והריצה הרחובה, כך שלא ראתה, ואף ציינה זאת, מי
24 הדוקר). כמו כן לא מצאתי שום פגם באמינותה וגירסתה לעניין שיחת הטלפון, טון
25 הדברים המאייים/מטריד ומצבו הנפשי של המתלונן. אמינים עלי. קרי, שוכנעתי כי

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

שמעה שהדובר בצד האחר מ פי בעלה שמו דורון. לעניין זה לא נטען לא מפורשות
ואף לא במרומז, כי המתלונן היה מסוכסך עם אחר בשם דורון ודי לי בכך לעניין
אמינותה והתמיכה של גירסתה בגירסת המתלונן. כדי לקבוע ששיחה כזאת אכן
היתה וכי בשיחה זו במועד ובשעה הנקובים, הועבר מסר מטריד ומאיים על ידי
הנאשם למתלונן, בשפה המובנת למתלונן, באמצעות מכשיר הטלפון, מכשיר, שאין
חולק על כך, שהינו אביזר קצה, לצורך הוכחת יסודות העבירה הנקובה בסעיף 30
לחוק הבזק, התשמ"ב1982-.

אשר לעניין ההיבט המשפטי של האיום וההטרדה, שהינה לעניין זה יסוד מיסודות
עבירה לפי סעיף 30 לחוק הבזק. לאחר שקיבלתי את גירסת המתלונן כאמינה,
ולאחר שנחה דעתי כי היה מוטריד חרף העובדה שניהל את השיחה בצעקות
ובאווירה לא נעימה עם הנאשם (ראה עמ' 55) ומעצם תגובתו הנרגזת של המתלונן,
למד אני כי הוטריד/הופרעה שלוותו ודי לי בכך לעניין הוכחת יסודות עבירה זו.
אשר על כן מוצא אני שהנאשם, חרף גירסתו, אשם בעבירה לפי סעיף 30 לחוק
הבזק, התשמ"ב1982, הטרדה באמצעות מתקן בזק וזאת חרף הסבריו,
גירסתו/תגובתו של הנאשם 1 לכתב האישום, וזאת חרף התנהגותו
הבוטה/היסטרית/מפוחדת ו/או מוזרה כלשהו של המתלונן.

אשר לעבירת התקיפה וגרימת החבלה החמורה

גם כאן לא הפריז, כפי שאוזכר קודם, הקפיד לדייק ותיאוריו בעדותו כפי שצויין
קודם, מדודים מדויקים ונטולי הגזמות.

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1

2 בעמוד 19-20 מתאר המתלונן את אירוע הדקירה וזו דוגמה לתיאור מדויק נטול
3 הגזמה לאירוע טראומטי ביותר אותו חווה העד:

4

5 **"ראיתי אנשים עולים מאלנבי, הראשון פנה לעברי רמז לי בכל מיני**
6 **תנועות של דיבור... תנועות של להתקרב אליו. הוא חיבק אותי כמו חבר**
7 **ואני לא יודע מי זה בכלל. ניסיתי להתחמק ממנו ואז הייתי מוקף ב-3-4**
8 **אנשים. אני מדבר על אנשים בריאי גוף, אני חושב (ההדגשה שלי -**
9 **ח.א.) שנאשם 2 היה ביניהם. אני מכיר את נאשם 2 מאירוע התקיפה.**
10 **הם הקיפו אותי ולמעשה נתנו לי מכות רצח, בוקסים ובעיטות. היא**
11 **אחד מסויים, שאני זוכר את המכות שלו במיוחד וזה לא נאשם 2."**
12 **(ההדגשה שלי - ח.א.)**

13

14 נקבע קודם כי בעקבות התקיפה ו/או במהלכה נדקר המתלונן מחפץ חד, אושפז
15 ונותח (ראה ת3 / - ת6 / כולל).

16

17 תנא מסייע מסויים נוסף לאמינות המתלונן מצאתי כפי שצינתי קודם, שלא היסס
18 "לשים עצמו רשע", קרי, להאיר את עצמו באור לא חיובי - היכן שהעובדות והאמת
19 חייבו זאת, בכך שהודה שאיים על נאשם 1 בכך שהודיעו שהוא, נאשם 1, עוד ישלם
20 על מעלליו והודה גם שנכנס ל"פרטי" במחשבו של הנאשם 1, ואף עבר לדבר ולהגיב
21 בשפה של נאשם 1 (עמוד 32 שורה 19 ועמוד 35 שורה 15 ואילך).

22

23 תימוכין עובדתיים ניתן למצוא בגירסאות רוב עדי התביעה (האב, מר ירמיהו נגיד,
24 עדת תביעה 3, אשת המתלונן, חברו בני קנזי וגם בעדויות אחרות).

25

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1

2

עדת תביעה 3, אביגיל נגיד, אשת המתלונן

3

4

עדוּתָהּ היא עדות של בת משפחה, ולהיבט משפטי זה התייחסתי קודם.

5

גירסתה, כפי שאוזכר קודם, תומכת ומאששת את גירסת המתלונן, לרבות הגעת

6

נאשם 1 וחבריו לדירה וניתוק החשמל. אמינותה ודיוקה עולים בכך, שבעדותה

7

בפני, לא טרחה, לא השתדלה ואף לא התכוונה להסתיר ו/או לכסות על כך שנבטה

8

בתודעתה תובנה מאוחרת באשר ל אירועי הלילה שקדם לתקיפה, ולכך שאלה

9

שפקדו את הבית בערב הקודם לתקיפה היו נאשם 1 ומלוויו :

10

11

"לפני יום האירוע בשעות הלילה שמעתי... רעש בחוץ, היו צעקות

12

ושמעתי גם קללות ולא ידעתי שזה קשור אלינו לבית שלנו..."

13

(ההדגשה שלי - ח.א.)

14

(ראה עמוד 54 שורה 9).

15

16

כמו כן מצאתי בדבריה תימוכין רבים לגירסת ה מתלונן אודות שיחות הטלפון

17

הרבות במספר שקיבל בימים הסמוכים לאירוע ועל פלג השיחה לו צוטטה ובמיוחד

18

אודות מצבו הנפשי הלחץ, מפוחד של המתלונן (ראה עמוד 54-55 לפרוטוקול).

19

20

21

22

23

24

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 **עד תביעה בני קנזי - חברו של הנאשם ובן לווייתו למשטרה בעת הגשת התלונה -**
 2 **יום אירוע הדקירה**

3

4 עד זה העיד על מצבו הנפשי המפוחד, מוטרד של המתלונן, ובכך משביח את
 5 אמינות גירסת המתלונן וזוגתו.

6 עוד העיד שהיה עד לקטטה, שבסיומה נדקר המתלונן.

7 העד תיאר 3-4 בחורים דוברי רוסית שהיכו ותקפו את המתלונן.

8 יוער, כי אין חולק על כך כי נאשם 2 הינו בחור הדובר גם את השפה הרוסית.

9 עוד העיד שהיה בדיוק באופן מדוד ונעדר הפרזה, כי לא ראה את הדקירה ממש,

10 אלא תיאר כי בשלב מסויים ראה שהמתלונן מתחיל ליפול לאט (ראה עמוד 83

11 לפרוטוקול).

12 עוד העיד כי בעת התקיפה לא אחז המתלונן בידו בפטיש ת1. עובדה הזוכה

13 לתימוכין בעדות איש המשטרה, עד תביעה איתי לאור, שהעיד, כי חילץ את הפטיש

14 מה"פאוץ" של המתלונן (ראה ת22).

15

16

17 **אשר לקשירת הקשר - התקבצות בני החבורה למטרה אחת - הביקור בבית**

18 **הנאשם ולאיזה צורך**

19

20 **עד התביעה רותם רוטמן - חברו של נאשם 1**

21

22 עד זה עודכן על ידי הנאשם כבר כשבוע לפני האירוע אודות הסיכסוך הגואה בין

23 הנאשם למתלונן.

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 עד זה העיד כי הנאשם 1 פנה אליו וביקש/הציע לו שיתלווה אליו לביתו של
2 המתלונן כיוון שהוא (נאשם 1), מפחד ורוצה להביא עוד אנשים (עמוד 96 שורה 26
3 לפרוטוקול).
4 עד זה, בעצת נאשם 1 ובידיעתו, גייס שניים נוספים.
5 יודגש כי מוצא אני כי הנאשם לא יוכל בדיעבד להתנער ולרחוץ בניקיון כפיו ולטעון
6 שלא הוא זה שיזם את הבאת האחרים אלא העד רוטמן. מה גם שלא מצאתי כל
7 סיבה וכל מניע הגיוני מדוע העד רוטמן יבליע את חלקו/יזמתו של הנאשם, שעה
8 שהודה שהוא, תומר, הוא שזימן, בפועל, אך בעצת הנאשם ועל פי בקשתו, שכן
9 הנאשם הוא זה שביקש שיבואו עוד אנשים, קרי, שוכנעתי שהנאשם, במודע, ציפה
10 או, למצער, האמין וקיווה, שרוטמן יסייע בידו ו"יגייס" עבורו, בידיעתו וברצונו,
11 "תגבורת".
12 השניים ש"גוייסו" על ידי העד רוטמן הם מאיר רחמים ואבי שאבי. השניים תודרכו
13 על ידי רוטמן, שוב בידיעת הנאשם ולצרכיו הוא, כי נוכחותם נדרשת להגנה והם על
14 תקן של מפרידים (במכות/בקטטה בין הניצים) (ראה עמוד 97 שורה 13).
15 ועוד מצאתי, כי אם נוכחותם לא היתה לרוחו / ו/או בהסכמתו של הנאשם, זה היה
16 טורח להודיע להם על כך שעה שפגש בהם לפני האירועים נשוא תיק זה.
17
18 לאיזה קטטה ציפו רותם והנאשם 1, הצורכת מספר "מפרידים" כה רב, לא ידעתי.
19 אפשר אולי וכך סביר, שהאמינו להתרברבות המתלונן כי איש רב מעללים הוא
20 וגייסו "כוח מיומן" כדי להפרע ממנו (מהמתלונן) ומאנשיו, ביום פקודה.
21 כל שהיה ברור ונהיר לעד רוטמן, וכך עולה מדבריו, כי מדובר היה בסיכסוך עם
22 אדם אחד, לכן תמהתי מעט.
23 זאת ועוד, העד מתאר כי הנאשם המשיך "לגייס" אנשים נוספים ל משימה בכך
24 שטילפן ואסף/גייס עוד ועוד אנשים (ראה עמוד 97 שורה 19).

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 תנא מסייע הגיוני נוסף לתיכנון המוקדם וה"הערכות ליום קרב" של הנאשם 1,
2 ובמצטבר למודעותו כי המפגש המתוכנן יהיה אלים, מצאתי במעשה הכנה, קרי,
3 הסיורים המקדימים ואיסוף המל"מ ("מודיעין למבצע"), שביצע הנאשם עם
4 אחרים בערב שקדם ליום האירוע ומספר ערבים קודם לכן:
5

6 **"דורי (הנאשם - ח.א.) סיפר לי שהוא היה במקום עם בחור בשם טל...**
7 **לפני שהבחור התקשר אליו ואמר לו שיבוא אליו הביתה, אז הוא נתן לו**
8 **כתובת שגויה (יוער רק שבמסירת הכתובת השגויה על ידי המתלונן, יש**
9 **סיוע והשבחה נוספת לקביעתי מקודם כי המתלונן היה מוטרד ו/או**
10 **מאויים על ידי נאשם 1 - תוספת שלי - ח.א.), בלפור 3... הוא כבר היה**
11 **במקום שניים שלושה ימים לפני..."**
12 **העד רוטמן התייחס גם לניתוק מתג החשמל בדירה ומציין כי:**
13

14 **"מאיר אמר שהוא רוצה לכבות את האור של הבחור (המתלונן - ח.א.),**
15 **ואז הוא (המתלונן - ח.א.), ייצא החוצה ל מסדרון ואז הוא יתפוס אותו.**
16 **הם כיבו את האור..." (עמוד 98 שורה 19).**
17

18 גם כאן מצאתי פגם הגיוני קשה בגירסת ההגנה, שכן אם החברים גוייסו
19 כ"מפרידים" איזה צורך מצאו "רודפי שלום" אלה האצים רצים להפריד בין
20 הניצים, לעשות שימוש בתחבולה כדי להוציא את המתלונן מביתו ו..."לתפוס
21 אותו". לתפוס מדוע? לאיזה צורך, אם לא לתקיפתו? תמהתי.
22
23

עד תביעה מאיר רחמים

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

עד זה העיד כי מי ש"גייס" אותו למשימה הוא עד תביעה תומר רוטמן, שהורה לו
להגיע בדחיפות לביתו של נאשם 1 (עמוד 107 שורה 2). לטענת תומר רוטמן, היה זה
מאיר רחמים שהתקשר אליו, והוא גלל בפניו את בקשתו/תחינתו/הצעתו של נאשם
1, והוא, תומר, הציע את עזרתו (עמוד 97 שורה 4).
לא מצאתי חרף סיכומי הסניגור וטענותיו המלומדות, כל חשיבות ל עניין זה, שכן
מי שהניע את היזמה, ההתכנסות והאיסוף, היה הנאשם 1 והוא היה זה שיצא
בראשם ביום האירוע לעבר דירת המתלונן, ודי לי בכך.

מאיר עצמו העיד שהנאשם 1 הגיע לבית המתלונן, הצהיר על כוונתו שם, כי הגיע
כדי לריב ולא כדי להפריד ואף הצטייד לצורך זה באלת אץ (עמוד 97 שורה 17). כל
זאת כאשר הנאשם 1, שהינו אדם בוגר בר דעת, מודע לכך או אמור ל צפות זאת
מדבריו והתנהגותו של "האיש עם האלה" ועד תביעה מר מאיר רחמים, שכן
במקומותינו בין אנשי תרבות שוחרי שלום, לא נהוג למיטב ידיעתי להגיע לשיחת
בירור ואפילו שיחת בירור קשה, עם ... אלה (ראה עמוד 107 שורה 27). גם כעולה
וכמשתמע מהודעת נאשם 1 במשטרה מה 21.12.98 (ת/6, עמוד 3 שורה 16-18):

**"כשהגענו למקום ראיתי את מאיר לוקח אלה שהוא הביא איתו
ומחביא אותה בשרוול של החולצה."**

מאיר רחמים עם האלה, חבר לתומר רוטמן ואבי שאבי ולנאשם, וכולם נסעו ברכבו
של הנאשם, כשהנאשם נוהגם, לזירת האירוע (ראה עמוד 97 שורה 31, עמוד 107
שורה 28), או כפי שתואר על ידי העד מאיר רחמים בעמוד 108 שורה 4 ואילך:

**"כולם מתכנסים שם, דורי (הנאשם 1 - ח.א.) נותן לנו חלוקת תפקידים
(קרי, הנאשם 1 הוא היוזם, המנחה, המתדרך והרוח החיה של**

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

- 1 המתכנסים), שיש לנו בעיה עם בחור כך וכך... מחנים את האוטו
- 2 בלינקולן והולכים ברגל (בצוותא חדא - ח.א.) בדרך דורי שאל איך
- 3 בדיוק נוריד את הבן אדם מהבית (אם הכוונה היתה שיחה שקטה או
- 4 בירור למה להוריד אותו מהבית, למה לא להקיש בדלת להזדהות אפילו
- 5 בנימוס אסרטיבי ולנסות לשוחח - ח.א.). אני לקחתי איתי את האלה,
- 6 שמתי אותה ביד... אז עלה הרעיון שנוריד את השאלטר. זה היה רעיון
- 7 שלי. דורי ניתק את השאלטר. אף אחד לא יצא מהדירה..."
- 8
- 9 ביני לביני מאוד מאוד תמהתי, לאיזה צורך מצא העד לאחוז באלה כשהוא הולך
- 10 בחבורה, כשנאשם 1 בקהלה, לפגוש אדם יחיד, לצורך שיחה בלבד, אליבא
- 11 דהנאשם!?
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16 עד זה השיב אף בכנות בחקירה נגדית באשר למטרת ההתארגנות ואופיה, ושם,
- 17 בעמוד 112 לפרוטוקול, השיב:
- 18
- 19 "התביעה צודקת, הפרקליטות צודקת במאה אחוז, לא לתקוף את
- 20 האיש... הכוונה היתה לאבטח אותו..."
- 21
- 22 לאבטח ממה? ממי? ואם כה כבד החשש מתגרת ידו של המ תלונן, למה ולאיזה
- 23 צורך מצא נאשם 1 ללכת דווקא ללוע הארי ולא למצוא /להציע דרך חלופית למפגש
- 24 במקום ניטרלי למשל. תמהתי שוב.

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1

2

3

עד תביעה אבי שאבי

4

5 גם עד זה נמנה על חבורת המגוייסים שבאה לפקוד את המתלונן. העד מציין
6 שמגייסו היה העד תומר רוטמן שסיפר לו במה העניין והוא נתן את הסכמתו. עוד
7 העיד כיצד חברו כולם יחדיו לנאשם מס' 1 ונסעו עימו, ברכבו, לזירת האירוע דרך
8 לא קצרה, מיהוד לרחוב בלפור בתל אביב.

9 גירסתו של עד זה תומכת בשאר גירסאות עדי התביעה, באשר למודעות נאשם 1
10 למעשיו, לצפייה האפשרית הקונסטרוקטיבית והסבירה, לתוצאה אלימה, עצימת
11 עין מזו והמשך עשיית מעשים לגיבוש העבירה, כמו איסוף הסעה אל היעד של
12 המגוייסים ותידרכם.

13

14

15

16

עד תביעה מיכאל דיומין - אחיו של נאשם 2

17

18 עד זה חברו/מעסיקו של נאשם 1. בבעלות אחיו, עד התביעה, וניהולו, מועדון
19 החשפנות בצ'ק פוסט באיזור הבורסה ברמת גן, והוא עובד שם. בנוסף הינו
20 עובד/מנהל ו/או בעלים של חברת ביטחון.
21

22

23 מגירסתו עולה כי ידע אודות הסיכסוך שהתגלע בין נאשם 1, עובדו וידידו, למתלונן,
24 והוא ביזמתו הציע לנאשם את עזרתו יום לפני האירוע (ראה עמוד 119 שורה 14).

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 נאשם 1 התקשר אליו ביום האירוע, וביקש מנו שיבוא, יתלווה אליו ויפקח ויראה
2 שהכל בסדר, כי הוא, נאשם 1, חושש (ראה עמוד 119). גם נאשם 1 מ אשר זאת
3 בהודעתו במשטרה (ת6/).

4
5 לשון אחרת, לעניין זה וגם לפי גירסאות העדים הקודמים, קוימה כאן ככתבה
6 וכלשונה התשובה לשאלה הלאקונית של שלמה המלך החכם באדם מספר משלי:
7 **"הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו"!!**

8
9 מן המקובץ עולה הגיונית, כי נאשם 1 היה ער ומודע לכך שעסקין באירוע שסביר
10 שיניב אלימות ולא בשיחת הבהרה, שכן אם רצה סיוע מדוע ביקש גם מעד זה
11 תיגבורת באנשים, וכל ששוכנעתי עד כה שבאה לעולם כאן התארגנות יזומה על ידי
12 הנאשם 1 ו/או על דעתו, של מספר אנשים כדי ללכת ולהיפרע מהמתלונן, כיוון
13 שהעד הינו כזכור, עד תביעה מחד גיסא, ומאידך גיסא הינו אחיו של נאשם 2.
14 מטעמים השמורים עימו שינה גירסתו בבית המשפט והפך לעד עויין. לכן לעניין זה,
15 ולאחר שזיהה את חתימתו על הודעותיו במשטרה, והעיד גם השוטר שגבה אותן,
16 מעדיף אני, ועל פי דין, את הכתוב בהודעותיו שהוגשו וסומנו ת10/ ות11/.

17 עוד מצאתי בהסתמך על עדות השוטר גובה ההודעות, כי לא היו קשיי תקשורת בין
18 הנחקרים לגובה ההודעות בגין אי ידיעת השפה והתקשורת היתה סבירה, ודי לי
19 בכך לעניין זה.

20 אשר על כן, ומהטעמים שפרטתי, מצאתי ראשית, כי ההתארגנות היתה למטרה
21 אלימה ולמטרת תקיפה, שכונסה והתאגדה במיוחד לצורך זה כשהמתלונן קורבנה,
22 והתארגנות זו, לרבות ההסעה למקום האירוע, למעשה הכנה גלוי תחשב. מעשה
23 הכנה משותף של מספר בוגרים, לביצוע במשותף של מעשה תקיפה, שבוצע בסופו
24 של דבר.

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 לשון אחרת, נחה דעתי שבאה לעולם והוכחה גם העבירה של קשירת קשר לביצוע
2 פשע (מעשה תקיפה הגורמת חבלה של ממש) - עבירה לפי סעיף 1499(1) + סעיף 380
3 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

4

5

6

אשר לתקיפה וגרימת חבלה חמורה

7

8 נאשם 2, לו מיוחסת הדקירה, נחקר, הודעותיו במשטרה הוגשו ואת טענתו באשר
9 לאי הבנת השפה דחיתי, שכן ובנוסף, מצאתי שהנאשם 1, חרף קשיי השפה תיקשר
10 במקום עבודתו עם הנאשם 2 ואחיו, היטב, ואף קשר עימם קשרי ידידות, כאשר
11 סביר שמחסום של שפה מקשה ביותר על היווצרותם של אלה.
12 בנוסף לא מצאתי לנכון שלא לאמץ ולקבל את דבריו של גובה ההודעה החוקר
13 מילר, שחזר ואישר כי לא נתקל בשום קשיי תקשורת עם הנאשם 2, שכן אם היו
14 כאלה, לא היה מהסס להסתייע במתורגמן (ראה עמוד 165 לפרוטוקול):

15

16 "אני שאלתי אותו לפני שגביתי את העדות, אם אני יכול לשאול אותו
17 בעברית, הוא אמר שאין בעייה... אם היה אומר במהלך העדות שהוא
18 לא מבין, היינו עוצרים את העדות. אם היה מתעקש שלא מבין עברית,
19 היינו מביאים מתורגמן. כל מה שאמר נרשם. העדות נלקחה ממנו
20 מילה במילה. אם היה אומר שהוא לא מבין היינו מביאים מתורגמן
21 מרוסית. אני יכולתי לתקשר איתו, עובדה שכתבתי את העדות בשפתו
22 ובמילים שלו." (עמוד 166 לפרוטוקול).

23

אשר למוליכים וההקשרים המחברים את נאשם 2 לדקירה

24

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1 נאשם 1 בגירסה שמסר במשטרה ב-23.12.99, מתאר את גירסתו באשר לדקירה,
2 לפני ובסמוך לה, כיצד הצליח להחלץ מהמתלונן ולהימלט ממנו, וכאשר החל לחזור
3 לכיוון ביתו של המתלונן וחבורתו שמע אותם צועקים "היה סכין, תברח". עוד
4 מציין (וזאת גם אם לטענתו התקשורת בין השניים היתה תמציתית בגין קשיי
5 שפה), כי נאשם 2 אמר לו: "אני היה סכין ביד, תברח, לא לדבר".
6 וכך הבין כי נאשם 2, רוסלן, דקר את המתלונן.
7 אחיו של הנאשם 2, עד תביעה שהוכרז כעד עויין, העיד בהודעתו במשטרה, (ת11),
8 שהוצגה ונגבתה כדין בעמוד 2 שורה 27 ובעמוד 3 שורות 1-3), כי שוחח עם אחיו,
9 נאשם 2 בטלפון סמוך ביותר לאירוע, וכי לאחר שנחנק על ידי אודי וראה את פטישו
10 הוציא מברג או מפתח (כלי חד - ח.א.) ונתן לו ברגל".
11
12 נאשם 2 בהודעתו ת7/ בעמוד 1 שורה 12, מאשר, כי היה מגע בינו למתלונן, וכי הדף
13 אותו לעבר חבר ולא התייחס בעדותו בבית המשפט לאימרה שצוטטה מפיו על ידי
14 הנאשם 1 בהודעתו במשטרה.
15 גם הנסיעה החפוזה לפרק זמן לא מוגדר ללא בגדים לאילת, על הסבריה המוזרים
16 (צרכי עבודה דחופים, בגדים באילת וכיוצא באלה), לא שיכנעוני במיוחד שגירסת
17 נאשם 2 אמינה ומדויקת.
18
19 לפיכך ייקבע כמימצא, כי נאשם 2 התקוטט ותקף את המתלונן, ובמהלך תקיפה זו
20 דקר את המתלונן כמתואר בכתב האישום, שכן הרגל ושיפולי הבטן מצויים כידוע,
21 בסמיכות זה לזה, ואימרת הנאשם 2 לאחיו, וצעקתו לנאשם 1 "היה סכין",
22 משביחות זו את זו ומקנות מהימנות לגירסת התביעה.
23
24
25

אשר לחלקו ושותפותו של נאשם 1 במעשה הדקירה

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1
2 קבעתי, כי הרוח החיה המתכנן והיוזם של האירועים, היה נאשם 1. מחד גיסא טען,
3 שלא ידע ו/או הסכים שיובא סכין או חפץ חד לאירוע. אך מאידך גיסא ידע ולא
4 מחה, סבר וקיבל שמאיר רחמים הגיע נושא אלה לאירוע.
5 כך שבמצב דברים זה, ובהסתמך על שפורט קודם, נחה דעתי ושקט מצפוני כי
6 בתודעת הנאשם נבטה מודעות ומוכנות למעשה תקיפה צפוי ועשיית שימוש בנשק
7 קר, ולכן טיעונו כי לא צפה שייעשה שימוש בכלי אחר, לא אמין עלי.

8
9 תימוכין נוספים לקשירת הקשר ולהסכמה המשותפת של הנאשמים למעשה
10 האלימות, מצאתי, בפסיקת בית המשפט העליון בע.פ. 546/79 סולטן נ. מ"י, פד"י
11 לד(2) 719 :

12
13 **"אלא שלרוב רק לעיתים רחוקות יש בידי התביעה להוכיח את הקשר**
14 **עצמו, היינו ההידברות וההסכמה בין שניים או יותר - שהיא עשויה**
15 **להיות רגעית בלבד - ובנסיבות כאלה אין מניעה לכך, שבית המשפט**
16 **יסיק את דבר היווצרותו של הקשר ממערכת נתונים נסיבתית, לרבות**
17 **ממעשים, שאירעו אחרי קשירתו של הקשר ואשר להם השלכה**
18 **אחורה, מאחר שהם מעידים לפי טבעם ומהותם, על מה שקדם להם**
19 **(ראה ע.פ. 129/54 הנ"ל)... (ע.פ. 228/77 הנ"ל וע.פ. 541/75)..."**

20
21 וכן ראה גם ע.פ. 642/79 ציטיאט נ. מ"י, פד"י לד(3) 638 :

22
23 **"אין זאת אלא, שלפנינו אחד מן המקרים בהם ניתן ללמוד על קיומו**
24 **של קשר גם אם לא מסתמכים על ראיה ישירה באשר למה שנאמר**
25 **בעת שנוצר מפגש הרצונות בין הקושרים, כדברי בית משפט זה בע.פ.**

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

541/75 סילברמן נ. מדינת ישראל (לא פורסם) 'רשאי בית משפט
להסיק על היווצרותו של קשר גם מפעולות אשר מאוחרות לקשר ואשר
הן בגדר הגשמת המטרה הבלתי חוקית אשר אותה הציבו לעצמם
הקושרים... הראיות המוכיחות את הקשר יכול שיתייחסו לעובדות
מאוחרות יותר, שעניינן ביצוע מטרתו של הקשר, הבאות להצביע על
אשר הוסכם קודם לכן... ההסכמה לפעול... בכל דרך שתזדמן,
מספיקה כדי ליצור את יסוד הקשר והעובדה כי כולם היו ערים לכך, די
בה כדי שהקשר יהפוך למעשה עבירה לפי סעיף 499(2) לחוק העונשין,
התשל"ז 1977-."

לענייננו כאן, במישרין, על ידי עד תביעה מאיר רחמים ואחרים, תוארה
ההתארגנות, חלוקת התפקידים והתדרוך שערך נאשם 1 לשאר המלווים, שהבינו
למה כוונתו, כוונה שגובשה פעם נוספת שעה שנערכו ב"שטח ההיערכות הקודם"
ברחוב לינקולן, בטרם פנו בצוותא חדא לעבר ביתו של המתלונן.

סוף דבר

בהסתמך על האמור, מצאתי את הנאשמים אשמים בביצוע העבירות המיוחסות
להם בכתב האישום.

הוקרא לצדדים.

ניתנה והודעה היום, כ"ד תמוז תשס"א, 15 יולי 2001, במעמד הצדדים

חנן אפרתי, שופט

בתי המשפט

תפ 004833/99

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

15.7.01

בפני כב' השופט חנן אפרתי

1

קלדנית: לאה

2

הותרה לפירסום ביום 15.7.01

3